క్రైస్తవ నీతి ప్రకాశము

(పద్యకావ్యము - కవి ముందుమాట)

(1851)

(సి.ఎల్.ఎస్. వారు 1953లో ముద్రించినది.)

1. క॥ శ్రీనిత్యుడు సత్యుడు మరి
యానందనుడ పరిమత దయాశాంతగుణాం
భోనిధి మద్గురు రాయం
డౌ నజరేయుడగు యేసు నాత్మందలతున్

2. ఆ॥ తండ్రి తనయు డాత్మత్రైక్యకుడై విలసిల్లు
దొడ్డ దేవుడాద్యుడ వ్యయుండు
విశ్వవిభుడు నిఖిల వేద్యుండు నా తండ్రి
యనుదినంబు నన్ను మనుచుగాత

3. క॥ పరమాత్మ భావతత్వము
లెరిగింపను హృదయ శుద్ధి నెరిగింపను సు
స్థిరతర శాంతి నొసంగను
పరిశుద్ధాత్మను నుతించి ప్రార్థన జేతున్

4. వ॥ అని ప్రియదేవతా ప్రార్థనంబు చేసి తత్కరుణా సహా
యంబున నా యొనరింపంబూనిన క్రైస్తవనీతి ప్రకాశం
బను గ్రంథంబునందు ప్రారంభం బెట్లనిన

5. సీ॥ యేసునాయక యని యేసుక్రీస్తు ప్రభో
యను రెండు శతకంబు లొనర మొదట
రచియింపబడె వెన్కరక్షణ సుచరిత్ర
ప్రకరణత్రయముగా రచితమయ్యె
తదనంతరమున నిస్తారరత్నాకరం బను
గ్రంథమొకటి సేయంగ బడియె
తరువాత పంచచామరపన్నములు వెన్క
పంచరత్నముల్లల్ల బడియె నెలమి

తే॥గీ॥ వెనుకముందట పెక్కు కీర్తనలు పత్రి
కలును రచియింపబడి క్రీస్తు కరుణచేత
కడను క్రైస్తవ నీతి ప్రకాశమనెడు
నీ చరిత్రంబు రచియింప నిష్టమయ్యె

6. మరియును

7.మ॥ ఇలలో క్రైస్తవు లెట్టివారు నడువళ్ళే రీతిగానుండు వా
రలకే సౌఖ్యము లబ్బు క్రీస్తు మత సారం బెట్టిదంచున్ జనుల్
పలుమారాడుట నా చెవుల్విని యె దత్ప్రత్యుత్తరంబుల్ మనో
జ్వలమైనట్లుగ నీ చరిత్ర నిడి చెప్పం బూనితిన్ వేడుకన్

8.వ॥ ఆదియునుం గాక మరియును

9.చ॥ అనుభవ వేద్యమైన హృదయ భ్ర మరంబులచేత క్రీస్తు యే
సుని చరణారవిందములు చుట్టి తదీయ మకరంద మాధురీ
ఘన రస మాని యాని సుఖ కౌశల గానమొనర్చు క్రైస్తవుల్
మనములలోన సంతసిల్ల మత్కవితార్థ మెరుంగ జేసెదన్

10.వ॥ ఎట్లనిన

11.క॥ అనుభవ సుఖ హృదయుని గుణ
మనుభవు లెరుగుదురు గాని యన్యులెరుగ రె
ట్లన తరణి కిరణ సౌఖ్యము
వనజవనము గాక కుముదవనమే మెరుగున్?

12.మ॥ కవితా సార మెరుంగ గోరి సుజనుల్ కారుణ్య చిత్తంబుతో
సువిశేషోక్తుల తప్పుపట్ట రవి యే చొప్పున్న మన్నింతు ర
త్యవివేకుల్మదిలోన గర్వమిడి భావార్థంబులం జూడకన్
ఇవి తప్పుల్ అవి త్పులందురనినన్ హీనత్వముం గల్గునే

13.ఆ॥ ఫల రసా స్వాదనము చేయ దలచువాడు
అల రసాలద్రువమపు వంకరరయబోదు
సారభావార్థ మెద చూడగోరువాడు
పద్యగద్యాదులెడ తప్పు పట్టబోడు

14.క॥ తనువు వెలికెంత శుద్ధత
గనుపరచిన లోనిమనసు కాలయును దే
వునికెపుడు కావ్యమెట్లుం
డిన భావము జూచు తండ్రి నిను మన్నించున్

15.క॥ కావున నా మనసా నీ
భావంబెరిగెడి మహా కృపానిధియగు నీ
దేవునిపై భర మిడి ధై
ర్యావాప్తి జేయబూనునది సేయ మొగిన్

16.క॥ అని యిష్ట దేవతా ప్రా
ర్థనమును సద్భక్త హృదయ ప్రమదంబును స
జ్జనకవి మాన్యతయును మ
న్మనసాంతర ధైర్య వర్ధనంబును వరుసన్

17.వ॥ కావించుకొని యిప్పుడు నా యొనరింపబూనిన యీ
గ్రంథంబునందు సర్వలోక ప్రశస్తంబైన క్రీస్తుమార్గం
బునంబ్రవర్తింప గోరు క్రైస్తవునకు తెలుపంబడు విశేష
ధర్మాచరణంబు లిట్టివని వివరించెద.

క్రైస్తవ నీతి ప్రకాశము

(1851)

1. క॥ ఎటుదిరిగిన నేమియు లే
దటునిటు పరుగిడుట వట్టి యడియాస సుమీ
కటకట క్రైస్తవుడా వే
సట పడక పరేశు వాక్య సరణిం జనుమీ

2. తే॥ స్థిరముగలవాని కెందు సిద్ధించు మేలు
త్వరపడినవాని కధిక చింతలు లభించు
చెడు మదిని దాని కోర్కెబోవిడువ రాదు
తెలిసి వర్తింప వలయుక్రీస్తీయు డెపుడు.

3. శా॥ ఆకాశంబున బారు పక్షికిని దీనత్వంబుతో నేలపై
బ్రాకే చీమకు తిండి నిచ్చి దయతో పాలించువాడెవ్వడో
నీకాతండె పాలించు భుజింప నిచ్చి మనుపన్ నిష్ణాతయై యుండగా
నేకాంతంబగు చింత క్రైస్తవుడ నీకేలా మదిన్ బొందగన్

4. ఆ॥ చిన్న పెద్దగ నేర్పాటుచేసి యవయ
వంబులన్నియు గూర్చి కాయంబు పుట్ట
జేయు నేర్పరి నిన్ను పోషింపలేడె
యెట్లు జీవింతు నను చింత యేల నీకు.

5. క॥ మొదటను దేవుని రాజ్యము
సదమలమగు దైవనీతి సచ్ఛాంత మతిన్
వెదకుము పిదప శరీరపు
బ్రదుకంతయు నీకు నియ్యబడు క్రైస్తవుడా

6. ఉ॥ దేవునని తట్టు నీ మనసు ద్రిప్పుము నీ వొనరించు పాపముల్
ఏ విదమైనవో దలచి యేడ్వుము నారకవహ్ని కేగు నీ
జీవము గాచి బ్రోవ తన జీవ మొసంగిన యేసు పాద రా
జీవము లాత్మ నమ్మి చిరజీవము గోరుము క్రైస్తవోత్తమా.

7. మ॥ కులదూరుండయి పెక్కు వేలుపుల మ్రొక్కుల్రోసి చాలించి మో
హ లతా వేష్టితమైన మాతృపితృ జాయా భ్రాతృ వర్గంబనే
ఫల వృక్షంబు బెగల్చి క్రైస్తవపు నామం బూనగా నేమి ని
ర్మల భక్తి క్రియలందు శూన్యుడయినన్ బ్రాప్తించునే సౌఖ్యముల్

8. తే॥ కులము పెద్దరికంబులు గూలనేల
ప్రియులు విందులు నిందలు పెట్టనేల
తరిమి లోకులు చీకాకు పరచనేల
సత్య మెదలేని పేరు క్రైస్తవుని కవని.

9. క॥ దేవునికంటికి నీ స
ద్భావముతో నున్న భక్తి బయలు పరుచు మ
ర్త్యావళికి జూపగోరెడు
పై వేషము గాదు భక్తి పథి క్రైస్తవుడా

10. సీ॥ మనసులోపలి దుఃఖ మణచు దేవుని వాక్య
మనుభవింపక భక్తుడనగ బడునె
తనమనో వాక్ప్రవర్తనలు శోధింప నే
రనివాడు క్రైస్తవుండనగ బడునె
అనుదిన ప్రార్తనాయత్తమౌ చిత్త సా
ధనలేక సద్భక్తుడనగ బడునె
బుద్ధి మార్పడి యాత్మశుద్ధి గల్గుట యెరుం
గని వాడు క్రైస్తవుండనగ బడునె,

తే॥గీ॥ పరమగురు భక్తుడగువాని సరణి తరణి
కిరణముల రీతి సంతోషకరము నగును
పేరు క్రైస్తవుడగు వాని దారి భూరి
ఘోర దుఃఖాంధకారంబు కొదువలేదు.

11.కం॥ ఖలగుణములు లోపల దా
గిలిమూతలనాడు వాటి గీటణచుము నీ
వెలపలి మాటలు తేటలు
ఫలమియ్యవు మనసు మారవలె క్రైస్తవుడా

12. తే॥ ప్రియముగలచోట దోషంబు పెద్దదైన
కప్పివేతురు నెయ్యంబుగాని చోట
కొంచెమైనను మరి దాని కొండజేతు
రివి మనుష్యుల నైజంబు లెరిగి విడుమి.

13. తే॥ ఒకరి తప్పులరయ నూహించుటలు మాని
తన మనంబు లోని తప్పులెరిగి
తన్ను బోలె నెనరు మన్నింపు లొరునందు
గాంచు నతడె మంచి క్రైస్తవుండు

14. చ॥ మనుజులు నీ సమానులు సమాన యఘంబుల నిన్నుబోలె వ
ర్తనములు లేకయున్న పెర తప్పులు వారికి గల్గియుండు నీ
వొనరుచు పాపమెట్టిది మహోన్నతుడైన పరేశునాజ్ఞగై
కొనమి గదా త్వదాత్మ కతి ఘోరవిచారము క్రైస్తవోత్తమా

15. ఆ॥ తప్పు నీయందు గలిగిన నొప్పుకొనను
వెనుకదీయక మనుజుల వేడియైన
కోపమునకాత్మ తాలిమి గొనుచు క్రీస్తు
ఘనము వెతుకుచు నుండుము క్రైస్తవుండా

16. క॥ తన తప్పు లొకరిపై మో
పిన దీరునెమీద వచ్చు పెనుబాధలు వ
ద్దను ఫలములు దిని హవ యల
ఫణి నేర్పెనటంచు దెలువ బాసెనె దొసగుల్

17. సీ॥ అల పిశాచికి యెంత బలమున్న బలవంత
ముగ బట్టి యీడ్చి గొంపోవలేదు
తరమైన బలు మనోహరమైన యెరలు చూ
పునుగాని జగము లోపుగొనలేదు
పొగరుతో వగజూపి దిగులొనర్చును గాని
కుస్వభావము గెల్చుకొనగలేదు
తుచ్ఛంబు మెచ్చు మాంసేచ్ఛలౌమత్సరా
దులు నాత్మతో బోరనిలువలేవు

తే॥గీ॥ ఆత్మరక్షార్థి ప్రభుకృపన్ అరులకెల్ల
వశముగాకుండ పోరాడవలయు గాని
నెపము గల్పించి యొకరిపై నేరముంచ
దగవు సరియౌనె క్రైస్తవోత్తముని కెపుడు

18. ఉ॥ ఐనను ఈ విరోధులు మహారణ కర్కశు లిందులోన దు
ర్మానసమందిరాంతర నివాసి మహా బలశాలి పాప వి
ద్యానిధి దుస్స్వభావుడను నాతనితో నెదిరించి బోర నె
వ్వారి తరంబు వాని ఖల వర్తన మర్త్యుడెరుంగజాలునే.

19. సీ॥ పాము కోరలతోటి సాము సేయగవచ్చు
గాని దుర్మనసుతో గదియరాదు
కడలి భంగముల పొంగడవచ్చును గాని
దుస్స్వభావపు టుబ్బుత్రోయరాదు

పుడమిక్రింది పునాది నడపవచ్చును గాని
ఖల చిత్తమను వేరు గదపరాదు
పిడుగైన నోడిలోన బెట్టవచ్చును గాని
యుగ్రభావపు కాక కోర్వరాదు

తే॥గీ॥ కటకటా యెన్ని మార్లు సత్క్రైస్తవుండు
వానితో పోరిపోరి తద్వశతనొంది
విన్నదనమున కన్నీరు విడిచివిడిచి
దైవకృప తట్టు కనిపెట్టు తాల్మితోడ

20.క॥ నిజమగు క్రైస్తవుడొక్కడె
వృజినాత్మం గవిసి మీద క్రిందం బడుచున్
విజయము గోరుచు బోరును
నిజరక్షకుడైన యేసుని సహాయమునన్

21. క॥ ఈ యుద్ధము మది కనుభవ
మై యుండిన యోధవీరు డవునవునునిజం
బే యిది యని సాక్ష్యంబిడు
మాయా క్రైస్తవుల కిది యపరిచయము గదా.

22. గీ॥ ఏ నిమిత్తంబుచేనైన నెట్టులయిన
లోన పగగొనియైనను హాని దలచు
మానవుని చైవులకు మదిలోన క్రీస్తు
భక్తుడగువాడు ఎన్నడు భయపడండు

23.ఉ॥ మంటిని బుట్టి మన్నుకు సమంబగు వస్తుచయంబు గూర్చి యం
దంటిన లుబ్ధమత్సర గుణాన్వితుడై మరి యొక్కవేళ నా
మంటినె లీనమౌ తృణము వంటి నరుండటువంటి వాని నీ
కంటను భీతిగా గనకు క్రైస్తవుడా మది మీదుకట్టుమీ

24.ఆ॥ నేను నేనే యెహూవాను నిన్ను నాద
రించు వాడను మృతిబొందు తృణము వంటి
మానవుని పుత్రునకు భయంపడగ నీవు
ఎవడవను నీ మహో వాక్యమెదను బెట్టు.

25.క॥ నీ తండ్రి సెలవు లేనిది
నీ తలవెంట్రుకొక్కటైన నేలంబడునే
భీతిం బొందకు దేనికి
రాతిరి పగలతడు నిను మరడు క్రైస్తవుడా

26. క॥ నీ వారు నిన్ను దరమని
యీ వసుమతిలోని వార లేమననీ నీ
భావము క్రీస్తుని దయినను
ఏవెతలకు భయము బొందవిల క్రైస్తవుడా

27.సీ॥ అపహాసకులు గూడి యాడిక ల్పాడ నీ
యాత్మ బోధానంద మణగి పోదు
నిందకుల్ గుమికూడి తొందరల్ పెట్ట నీ
మదిలోని నెమ్మి యెప్పటికి బోదు
తరిమి గద్దించు నిష్ఠుర చిత్తులుండ నీ
చిత్సుఖానుభవంబు చెదిరిపోదు
పదరాని పాట్లు పెట్టెడు వారలుండ నీ
పరమ భాగ్యాసక్తి తరిగిపోదు

తే॥గీ॥ అతులితానంద మోక్ష రాజ్యాధికార
వైభవోన్నతుడగు యెహూవా కృపాను
భవము మది కబ్బినట్టి క్రైస్తవుని ప్రేమ
భక్తి వెడలింప నెవ్వారి వశముగాదు

28. క॥ క్రీస్తుని వాగ్దత్తంబులు
నిస్తుల మాణిక్య ఖచిత నిర్మల స్వర్ణ
ప్రస్తుత సుభూషణములుగ
వాస్తవ క్రైస్తవుని కెపుడు వదలక యుండున్

29. సీ॥ అవమానములు భవ్యమగు మంచి బహుమతుల్
దూషణంబులు మణీ భూషణములు
అపహాషములు చంద్రహారముల్ మరి క్రూర
దృష్టి పాతములు ముత్తియపు సరులు
నిందాకటూక్తు లింపొందు చందన సుగం
ధామోద లిప్తశ్రేష్ఠాంబరములు
తాడనంబులు మూర్ధ్న తైలాభిషేకముల్
గద్దింపు లబ్జరాగముల గనులు,

తే॥గీ॥ చిత్త విశ్రాంతి గల క్రైస్తవోత్తమునకు
ధరను జెందు విపత్పరంపరలు ఇంపు
సొంపుగల సంపదల భంగి జూడ నొప్పు
యేసువాక్యార్థ మెదలోని నిముడు వలన

30. ఉ॥ లోకపు మెప్పుకో నరుల లో బహుమానము బొందనో గుణ
ప్రాకట కీర్తికో ఘనుల ప్రాపక మబ్బనొ పెక్కురూకలున్
కోకలు గూర్చనో యెవరి కోసము క్రైస్తవుడైతి వీవు హృ
ద్వ్యాకుల మేల నీకు నప వర్గము గోరిన వంతు గాదకో

31. తే॥ మొదట త్రోవ నడుగు మోపకున్నప్పుడే
యెరిగి శ్రమల భాగ మెత్తుకొంటి
విపుడు కొంతదూర మేతెంచి మదిచింత
కలుగుటేల నీకు క్రైస్తవుండా

32. చ॥ హితవుగ గొంతు రొక్కతరి హీనత జూతురు నొక్కవేళ ను
న్నతమున నుంతు రొక్కొక దినంబున వేరొక కాలమందు పా
దతలము క్రింద వేతురు విధావిధ కృత్యములెల్ల గల్గు నీ
బ్రతికిన యన్నినాళ్లు క్షితి పై నిజక్రైస్తవుడా సహింపుమీ

33. క॥ హద్దెరుగరాని ముద్దున
పెద్దరికము బొందు నాడు భీషణయుతమౌ
గద్దింపులు గల నాడును
ఒద్దికతో బుద్ధి నిలుపు మొగిక్రైస్తవుడా

34. క॥ దొంతరలై జనుదెంచెడు
సంతోష దినంబులందు శ్రమదివసములే
కాంతముగ జేరినప్పుడు
భ్రాంతి విడిచి సరిగ నిలువవలె క్రైస్తవుడా

35. మ॥ శ్రమలన్నింటి జయింప నిష్ట ఫలముల్ సాధింప దైవోగ్ర శా
పము మాన్పింప పిశాచ బాణ పటల ప్రాప్త జ్వరాంతర్య తా
పము ఖండింప మనో తమిస్రమణ గింపన్ పెంపుతో క్రైస్తవో
త్తముడాత్మార్థము ప్రార్థనల్ సలుపు మోదం బొప్పుగా నిత్యమున్

36. క॥ అనుదిన మేకాంత ప్రా
ర్థనలు గదా క్రైస్తవునకు తప్పని విధి; భ
క్తి నిరూఢమందు గలుగును
తన మానస చర్య తనకు దార్కాణమగున్

37. ఉ॥ ప్రార్థన కాలమందు గురిపట్టి మనంబు గుణం బణంచు మీ
వ్యర్థ తలంపులెన్నియొ రయంబున మ్రోలికి దెచ్చిపెట్టి యి
ష్టార్థము లడ్డుసేయు విమలాత్మ సహాయము లేక ప్రార్థనల్
సార్థకమానె యాత్మ కొక సౌఖ్యము గల్గునె క్రైస్తవోత్తమా

38.సీ॥ ఆత్మలోనను విశుద్ధాత్మ సాక్షాత్కార
మును గల్గుటే క్రైస్తవుని సుఖంబు
అజ్ఞాన తిమిర భావజ్ఞప్తియను వెల్గు
నుదయించుటే క్రైస్తవునిఫలంబు
తలపులన్నిటి నొక్క తలపుచే దునిమి
బుద్ధిని నిల్పుటే క్రైస్తవుని బలంబు
సందేహ రహిత విశ్వాస దృష్టిని సిలువ
గనుగొంటయే క్రైస్తవుని ధనంబు

తే॥గీ॥ పరమ గురుని కటాక్ష సంప్రాప్తమైన
ప్రార్థనల వృద్ధిచేతను పట్టుపడెడు
ఫలము లివిగాని మాటలవలన గావు
ప్రార్థనలు లేని వారల బ్రతుకదేల

39. క॥ ఇలపై సాగిల బడుటయు
నిలిచియు మోకాళ్లబడియు నిటలమున కరాం
జలి నిడుటయు తను వినయము
గల భక్తి యొనర్పవలయు క్రైస్తవుడెపుడున్

40. సీ॥ నిట్టూర్పు, తలపు, కన్నీరు, మినుదెస దృష్టి
యుల్లంబుతోటి ప్రశ్నోత్తరములు
కరములు వ్రేళ్ళు చక్కగపైకి ఎత్తుట
యేకాంతియైయుండ నిచ్చయిడుట
పులకాంకురములు నింపుగ మేన బొడముట
సంతోష బాష్పముల్ జారిపడుట
పాడుటల్ లోన మాట్లాడుటల్ నవ్వుట
దుఃఖించుటయును తృప్తుండునగుట,

తే॥గీ॥ మంచి భక్తునికివి యన్ని లాంఛనములు
క్రైస్తవోత్తమ యివి నీకు గలిగనేని
యిందులో నెద్దియైన సర్వేశ్వరుండు
మరువడని నీవెరింగి నెమ్మనము గొనుము

41. తే॥ అవనిలో నీవు క్రైస్తవుండయిన ఫలము
మాకు జూపించుమని బల్కు మానవులకు
తెలియ సాక్షివ్వగలవి సత్క్రియలె గాని
యనుభవాత్మార్థములు దెల్పనలవి యగునె

42. క॥ తన మానస వర్తనములు
తనలో పాతరలు బడిన తప్పులు చూడన్
మనసియ్యని మర్త్యుడు భ
క్తుని యనుభవ మెట్లు దెలిసికొనగ జాలున్

43. క॥ రాకా చంద్రుని యందము
జీకులకుం జూప నెవరిచే నవును చిదా
లోకన సుఖ మెద్దెలకును
ఏ కరణిం జూప వచ్చు నిల క్రైస్తవుడా

44. గీ॥ ఆత్మలో నున్న నిట్టూర్పు లంగలార్పు
లనుభవము లేనివాడు గన్గొనుట యెట్లు
బిడ్డ కనునట్టి స్త్రీనొప్పి గొడ్డుదాని
కెన్ని విధముల నెరిగింప నెరుకపడునె

45. క॥ తప్పొప్పుకొన్న శిక్షలు
దప్ప వనుచు నెరిగి దాని దాచను మదికిన్
మప్పెడు వారల కెప్పుడు
ముప్పుగదా కడకు మోసమున్ క్రైస్తవుడా

46.ఉ॥ సాక్షులు లేని చోట ప్రతి సంగతియందును నిర్మలాత్మయున్
సాక్షిగ నుండి నీ మదికి సాక్ష్యము నిచ్చుచు నుండులోక ప్ర
త్యక్షము గాదటంచు దురితం బెద దాచెదవేని నీ మన
స్సాక్షికి కన్ను మూయుటకు చాలుదువా మరి క్రైస్తవోత్తమా

47.తే॥ కాలిలో జొచ్చి విరిగిన కంటకంబు
నరసి తీయంగ నగుగాని యాత్మలోని
దుర్మనస్సాక్షి యను ముల్లు తొలగ ద్రోయ
గల సమర్థుండిలను లేడు క్రైస్తవుండ

48.క॥ నిన్నొరు లెరుగక యున్నను
నిన్నును నీ వెరుగుదువు మనీషాంతర మం
దున్న వెతలు నిట్టూర్పులు
కన్నీరును నీకు సాక్షిగద క్రైస్తవుడా

49.తే॥ చెడు మనస్సాక్షి నిన్నెత్తి పొడుచు టుడుగు
వరకు మరి సన్మనస్సాక్షి దొరుకుదనుక
నూటలుగ బారు కన్నీటితోటి యేసు
పాదములు మజ్జనము సేయు పని వహించు,

50.క॥ ప్రభు కరుణా జలదము గుబ
గుబలాడి కటాక్ష రసము గురిసి మనస్తా
ప భయాగ్ని నార్చి నీకును
శుభమగు నెమ్మది యొసంగు జుమిక్రైస్తవుడా

51.క॥ నెమ్మదిగల భక్తునిహృద
యమ్ము గదా పూర్ణశాంతమయి సంతత సౌ
ఖ్యమ్ముల కిమ్మయి యుండును
నమ్మిన క్రైస్తవుని బ్రతుకునకు మొదలిదియె

52.తే॥ దూషణకు భూషణకు నెల్ల దుఃఖ సుఖము
లకును మానావమానంబులకును కలిమి
లేములకు బుద్ధి సమము కాలేనియెడల
గలుగునే నెమ్మది సుఖంబు క్రైస్తవునకు

53.మ॥ పరులెట్లాడిన నాడనీ శ్రమలు బ్రాప్తంబైన ప్రాప్తింప నీ
శిరులుం బోయిన బోవనీ హృదయ విచ్ఛిన్నంబు గానట్టి యా
దరణీయంబగు నిండు నెమ్మడి సదాంతర్భూతియై యుండినన్
పరిమోదాత్మ సుఖ ప్రపూర్ణుడుగదా భక్తుండు ధాత్రీ స్థలిన్

54.ఆ॥ పుటములో బడ్డ బంగారు పూదె భంగి
శోధనలో బాధచే నాత్మశుద్ధి దొరుకు
దాని వెల మానవుని కన్ను గానరాదు
గాని ప్రభు వొక్క డెరుగునో క్రైస్తవుండా

55.సీ॥ హృదయంబు తెలివితో నుండనీ మాననీ
పైచూపులకు వెల్తిపడక యున్న
విహిత భాషల మంచి బహుమానములు పెక్కు
మర్యాద లిత్తురు మర్త్యులెపుడు
ఆత్మశుద్ధికి శోధనావస్థ బడువేళ
పై వెల్తి గని పృథగ్భావ మూని
నునుజూచు వారె మార్మొగము జేసికొనెన్న
డెరుగని వానిగా నెంతురిట్టి,

తే॥గీ॥ మానవుల చూపులకు భక్తి మహిమలోని
లోతు గనుగొన్న వాడేల లొంగిపోవు
పరమమగు శాంతి పైనుండి దొరికినెమ్మి
నిండుగల క్రైస్తవుండేల నీచపడును.

56. క॥ గుణ మెరుగ నీదు ఏలిక
నిను తక్కువ జూచినపుడు నెమ్మది విడువం
గణగకుమీ గొణగకుమీ
సణగకుమీ కాదు తగవు సరిక్రైస్తవుడా

57. ఉ॥ తక్కువ గల్గు నంచు పరి తాపము బొందుట యేల క్రైస్తవా
మిక్కిలి భాగ్యరాసులకు మించిన యేసు కృపా ప్రసాదముం
జిక్కెను దేవుడాత్మ నిను స్నేహ మొసంగిరి లేనిదేది నీ
యక్కర మాత్రమై నిహ పదార్థ మొకించుక నీకు గల్గదో

58. ఉ॥ పిడికెడు మన్ను నీ కయిని బెట్టను తీసికొనన్ సమర్థతల్
బడసిరిగాని మానవులు భావములో బెనగొన్న క్రీస్తుప్రే
ముడి వెడలింప స్వాంత పరి మోదము మాన్ప నశక్తులే కదా
తడబడనేల నీవెపుడు తండ్రి దయన్ గనిపెట్టు క్రైస్తవా

59. క॥ పోయిన దేమిటి పిడికెడు
మాయ గదా పొయె భక్తి వైభవమాత్మా
దాయము పోయెనె దైవ స
హాయము నీకుండె చాలునది క్రైస్తవుడా

60. తే॥ మాయ నీవంతు కొంచెము మాత్రమిచ్చి
తీసికొను వారి కందునే దివ్యలాభ
మించుకయు గల్గునే మాయ నెంత గూర్చ
మాయమై పోవుగాని యాదాయ మగునె

61. క॥ బెణకకుమీ సత్యోక్తికి
వణకకుమీ దానివలన వచ్చు శ్రమలకున్
మునుగకుమీ చింతాబ్ధిని
సణగకుమీ పరుల యెడల సత్క్రైస్తవుడా

62. ఉ॥ తోచిన యట్లు నీ తలపు త్రోవను బోకు పరాత్పరుండు నీ
డాచిన తల్లికంటె బహుగా దయ గల్గిన వాడు నీకు చై
చాచి మహోపకారము లొసంగను వచ్చెడు వేళ మానవుం
డాచ గలండె తండ్రి చెయి నడ్డ సమర్థుడై క్రైస్తవోత్తమా

63. క॥ దేవుని ముఖ ప్రసన్నత
నీవైపున లేని వేళ నిఖిల మనుష్యుల్
దీవించి పెంచగలరే
నీ వెతలను మాన్పగలరె నిజక్రైస్తవుడా

64. మ॥ సుఖముం దుఃఖము క్షేమమాపదయు హెచ్చున్ తగ్గు దాసత్వమున్
నిఖిల క్షోణితలాధిపత్యము గడు దారిద్ర్యమున్మణీ
ముఖ జాంబూనద రౌప్య సంపదల ప్రోవుల్ హానియున్ వృద్ధియు
న్నఖిలంబివ్వను దేవు డొక్కడని యభ్యాసించుమీ క్రైస్తవా

65. క॥ పెంపను చంపి సమాధిని
దింపను జీవమిడి లేపి దీవింపను నీ
యింపుగల దేవుడొక్కడె
సంపూర్ణ ప్రభావుడతడు సత్క్రైస్తవుడా

66. ఉ॥ కావున నీకు మర్త్యులపకారులు గారుపకారులయిన గా
రేవిధమైన కార్యముల కెల్లను దేవుని చెయ్యిగాదె నీ
జీవము గావ బ్రోవ దరి జేర్చను మార్చను కీడు మాన్పి సౌ
ఖ్యావహమైన మేలొసగ నంతటి కాతడె క్రైస్తవోత్తమా

67. క॥ సార మతిని గను దైవ
ప్రేరేపణ లేక నరుని హృదయంబున ధ
ర్మారంభము సత్క్రియలు ప
కారంబులు పుట్టబోవు గద క్రైస్తవుడా

68.క॥ గురి నరు నెడ నిడి యీ స
త్పురుషుడు మము బెంచె నితనని పుణ్యంబున మా
దురవస్థ వదలెనని కొం
దరు దేవుని మరిచిరే గదా క్రైస్తవుడా

69.ఆ॥ ఇతని వలన బ్రతికి తీ భూమిలో దివ్వ
బెట్టి మ్రొక్కు కొందు నిట్టి నరుని
కనుచు నిచ్చకంబు లాడుటేగాని త
త్కారణుం డెవండొ దలచ డకటా

70.ఉ॥ నీ యజమాను దర్మిలిని నీ జతవానిని హెచ్చుచేసి సు
శ్రేయస కార్యధుర్యునిగ జేసెడు వేళను నీ మనంబులో
బాయని మోదమో విరస భావమొ యింకెటు లుండునో: సుమీ
మాయ మనంబు గుర్తెరిగి మంచిగ క్రైస్తవుడా నటించుమీ

71.తే॥ ఒకరి మెప్పున కోర్వక నొకరికంటె
తన్ను మెచ్చను గోరు మత్సర గుణంబు
దాని దగులని వాడొక్కడైన లేడు
దానితో పోరు సలుపు క్రైస్తవుడొకండు

72.క॥ నీవంటి మనుజు నీవలె
భావమునం దలచి చిత్త వాక్యక్రియలన్
గావింపుము సుస్నేహము
దైవాజ్ఞల సారమిదె గదా క్రైస్తవుడా

73.క॥ కడుపేదయైన పెంటను
బడియున్న నితాంత రోగ భరితుండయినన్
కుడి యెడమల నీ కంటం
బడెనేనియు కరుణ జూపవలె క్రైస్తవుడా

74.సీ॥ ధనముచే నీవు ఆదర మొందితివి దరి
ద్రతచేత నతడు దూరమున నుండె
పీతాంబరముల శోభిత మూర్తి వీవు పే
లికలు దాల్చుటను మాలిన్య డతడు
ఇష్టాన్నములను సంతుష్ట చిత్తుడ వీవు
బలుసు గూరను దుఃఖ భాగియతడు
హంసతూలిక తల్పమందు పండుదు వీవు
తృణ భస్మరాసి నిద్రించు నతడు,

తే॥గీ॥ నీకు వానికి గల నేటు నీరసంబు
లింతియే గాని ప్రాణ దేహేంద్రియాదు
లందు నీలాటి మానవుండతడు గాడె
కనికరము ప్రేమ సమపరచు క్రైస్తవుండా

75.తే॥ జగతియందు కులాలుండు సానమీద
మంటిచే కుండలొనరించు మాడ్కి సర్వ
నరుల నొక రక్తమున పరాత్పరుడు చేసె
గాన ఘన నీచులిల లేరు క్రైస్తవునకు

76.క॥ ధరవారిని తనవారిని
సరిగా భావించి ప్రేమ సలుపగ వలయున్
నిరుపేదలయెడ వినయము
కరుణయు జూపింపవలయు క్రైస్తవు డెపుడున్

77.సీ॥ తనకు కావలెనన్న ఘనత నన్యుని పట్ల
నొనరింప జూచుటే వినయభక్తి
తనకు శాపంబు పెట్టివారికొరకు నా
శీర్వాద మడుగుటే చిత్తశుద్ధి

తనకు నిగ్రహ మొనర్చినవారియందను
　　　　గ్రహముగా జూచుటే సహనగుణము
తనకు తక్కువ దరిద్రతనున్న వారి యా
　　　　పద బాప దలచుటే సదయబుద్ధి

తే॥గీ॥ సాధు సంశుద్ధ సద్గుణ శ్రాంత శాంత
మానసానందమే ముఖ్యమైన బ్రతుకు
దైవకృప బొందియున్న సత్క్రైస్తవునకు
గల మహైశ్వర్య మది యెన్నగా దరంబె.

78.సీ॥ సత్క్రియాను గత లజ్జా భోగమే గదా
　　　　సన్మానమైయుండు సజ్జనులకు
చిర సహిష్ణుత్వభాసుర చిహ్నమేగదా
　　　　సాహసంబైయుండు సాధువులకు
మలిన రాహిత్య ప్రేమ పదార్థమే గదా
　　　　పటుశక్తియై యుండు భక్తులకును
తను దాను తగ్గించికొని యుండుటే గదా
　　　　మహత్వమై యుండు మహి బుధులకు,

తే॥గీ॥ సార సౌందర్య నిర్మలో దార సుగుణ
భూషణము లివి యాత్మ సంతోషణములు
బుద్ధిగలవారి కివి భవ్యబోధనములు
సాధు సత్క్రైస్తవులకివే సాధనములు

79.ఉ॥ అన్నము దేవ వాక్యము ప్రియాంబరమా ప్రభు యేసు పుణ్యమున్
చెన్నగు భూషణంబులు విశేష దయా ప్రియశాంత శీలతల్
ఎన్నగరాని సంపదల కెక్కుడు సంపద నెమ్మనంబు ఈ
కన్నులు గానలేవు గద క్రైస్తవ ముఖ్యుని యాత్మ సౌఖ్యముల్

80.కు॥ ఓపిక గల సద్భక్తుని
కాపద లెన్నెన్ని వెంట నంటుచు దిరుగున్
దీపచ్ఛవి గని శలభము
లేపుగ జుట్టుకొను భంగి నిలక్రైస్తవుడా

81.శా॥ ఆపత్కాలమునందు సాహసము చిత్తాయత్తముం జేయుమీ
దాపై చేరెడు దుఃఖ పుంజములకున్ ధైర్యంబు నీలోన సం
స్థాపింపన్ సమకట్టుమీ కపట భాషా వేషముల్ మాని స
ద్వ్యాపారంబున నుండుమీ పరమ భవ్య జ్ఞానివై క్రైస్తవా

82.చ॥ శరధి తరంగ మాలికల చాడ్పున నాపదమైని యాపదల్
తరుచుగ వచ్చెనేని మది తాలిమి వీడకు దైవచిత్తమీ
వెరుగవు గాన వాటిని వహించుట కౌదల వంచి తండ్రిపై
భరమిడి రక్షణార్థమయి ప్రార్థనసేయుము క్రైస్తవోత్తమా

83.చ॥ మనుజ దురాకృతంబున శ్రమల్ జనుదెంచును కొన్ని వేళలన్
పనివడి దైవ చిత్తమయి బాధలు వచ్చును కొన్ని వేళలన్
మనసు చలింపనీక ప్రభు మార్గము దప్పక దిక్కు నీవెనా
కని మొరపెట్టి దేవుని సహాయము వేడుము క్రైస్తవోత్తమా

84.కు॥ పగవానికి పగ సేయుట
తగునని యాపగతు జంప దలతురు మనుజుల్
పగతునకు మేలు సేయం
దగు పని నీ కియ్యబడెగదా క్రైస్తవుడా

85.ఆ॥ లోకమందు జూడ నీకొక పగవాడు
లేడు గాని నీకు కీడు సేయ
జాలుదుష్ట వైరి నీలోనె యన్నాడు
కన్ను దెరచి చూడు క్రైస్తవుండా

86.క॥ సకల మహీ రాజ్యము లిం
చుక కాలములో జయించు శూరునకైనన్
పికపిక లాడించు స్వభా
వికశత్రువు డితడొకడె భువిని క్రైస్తవుడా

87.మ॥ పగవాడెవ్వడు నీకు మానవులలో పంచేంద్రియ ప్రాణ దే
హ గుణావస్థల నిన్ను బోలెడు మను ష్యాకారముల్ గాని వే
రుగ గన్పించుట లేదు నీదు మద గర్వోగ్రస్వభావంబె నీ
పగవాడుం గడు కుచ్చితుండతని ద్రుంపం జూడుమీ క్రైస్తవా

88.శా॥ నాతోడన్ సముడేడి చూడు మిదుగో నా యిల్లు నా భూమి నా
జీతం బింక గురాల్ రథంబులును దాసీ దాస దాయాదులన్
ఖ్యాతిం జెందిన వాడ నంచు మదిలో గర్వించు మర్త్యుండయో
ప్రాతః కాలపు మంచురీతి నివురున్ ప్రాణాంత మే తెంచినన్

89.ఆ॥ తనకు దానె కాని తన కెవ్వరను గారు
వట్టిమాయ మత్తు బెట్టగాక
పుట్టినప్పుడెద్ది పోగాల మపుడెద్ది
వెంట తేడు దేని గొంటబోడు

90.క॥ కళ్ళు దిగజారు తొమ్మిది
చిల్లులు గల కసటు బాన చేద్పాటుల పు
ట్టిల్లు తన తనువు గనుగొని
కల్లరి మనుజుండు పొంగు గదక్రైస్తవుడా

91.తే॥ అది యిది యనంగరాని దేమయిన లేని
దనెడి పెను మాయలోని మాయకును చుల్క
నగు నరుని నమ్మునే భక్తుడైన వాడు
తనకు తగినట్టి ప్రాపకుండనుచు మదిని

92. క॥ ఇహ పరముల కధిపతి చిర
మహిమాద్వైశ్వర్య భాగ్యవంతుండు మహా
మహుడగు యెహూవా గద నీ
మహోదాశ్రయు డతని నమ్ముమా క్రైస్తవుడా

93. సీ॥ సకల కారణ కార్య జగదాదులకు నెల్ల
నాది కారణమైన యాత్మయతడె
అఘట నాఘటన సాధ్యాసాధ్య విద్యా ప్ర
వీణుడైనట్టి కోవిదుడతండె
సవికల్ప మవికల్ప వివిధ భావాతీత
సగుణ నిర్గుణ సర్వసాక్షి యతడె
నిఖిల భేదాభేద నిశ్చయానిశ్చయ
ప్రాజ్ఞతల్ దెలియు సర్వజ్ఞుడతడె,

తే॥గీ॥ యఖిల సృష్టిస్థితి ప్రళయముల కాత
డొకడె సర్వాధికారి సర్వోపకారి
దీన బాంధవు డతడె నీ దిక్కు నిన్ను
గన్న తండ్రి యతండె సత్క్రైస్తవుండా

94. క॥ నిను కలుగ జేసి కావల
సిన యుపకృతులెల్ల కరుణ సేయు యెహూవన్
మును నీ మనసంతటి చే
తను స్నేహము సలుపు సంతతము క్రైస్తవుడా

95. సీ॥ కనురెప్ప వేసి తీసిన యంత సేపైన
నిను మరచి పోనట్టి నెనరు తండ్రి
అధరంబు గదలి మాటాడు ప్రొద్దైన నీ
యెడ పరాకును లేని కడు ప్రియుండు

మిటికాయ వేసి నంతటి వేళనైన నీ
కుపకారములు తప్ప కొసగు దాత
అడుగు దీసడుగు వేసెడు కాల మంతైన
నెడ సేయనట్టి నీ యిష్ట విభుడు,

తే॥గీ॥ మిన్ను ఈ మన్నుపై గప్పి యున్న రీతి
నిన్ను తనకున్న భాగ్యంబులన్ని తెరచి
తఱుచుగా నిచ్చు నీ పరాత్పరుని ప్రేమ
కనుగొనుము ఎట్టులున్నదో క్రైస్తవుండా

96.తే॥ నది మహోదధి పదమంటి వదల కెట్టు
లుండునో యట్టు ప్రభునియం దుల్లముంచి
ప్రేమ నిర్ఝర రసము బారించి క్రీస్తు
భక్తుడా తండ్రితో నైక్య పదవి గొనుమి

97.క॥ జీవము కంటెను మధురము
గా వినబడు దైవదత్త ఘన వాక్కులనే
ప్రావృడ్జలదమునకు నీ
భావపు చాతకముపొంగవలె క్రైస్తవుడా

98.క॥ దేవుని వాఙ్మధు మధురము
దావీదు రుచించి తొల్లి తగు సాక్ష్యమిడెన్
నీవా సాక్ష్యము నిజమని
భావానుభవమున గంటివా క్రైస్తవుడా

99.క॥ కడు చేరువయిన కాలము
నిడువైనను దైవదత్త నిజవాక్ఫలముల్
బడయక మానడు క్రైస్తవు
డుడుగని ప్రార్థనల మనసు ఓపిక చేతన్

100.సీ॥ విత్తనంబు లిల దున్ని వేయువాడాతుర
త్వముచేత వెంటదే తత్ఫలంబు
లతి వేగమున బొంద నాశించునే యట్లు
గోరక కాలంబు కొరకు వాడు
కనిపెట్టి యోర్మితో పని వీడకుండు గా
వున నట్లు సత్క్రైస్తవుండు దాల్మి
గొని దేవ వాగ్దత్తమనుభవించిన దాక
మనసులో కనిపెట్టి యనుదినంబు

తే॥గీ॥ ప్రార్థనలు సేయు దైవాత్మ బలమువలన
భక్తి భావంబు మదికి నిబ్బరము గలుగు
నోర్పు నోదార్పు బడయ దేవోక్తిచేత
ఫలము తుద నొందు ప్రభు కృపా బలమువలన

101. శా॥సందేహంబులు మాని దార్ఢ్యమగు విశ్వాసంబులో నూని యా
త్మందుందాల్మి ఘటించి దేవుని సువాగ్ద త్తామృతాస్వాదనా
నందాసక్తి తిరంబుగా మనసులో నన్నిల్పి యిష్టార్థముల్
పొందే దాకను ప్రార్థనల్ విడువకన్ పోరాడుమీ క్రైస్తవా

102. శా॥ ఎంతో కాలము వేడుకొంటి నిక నే నేనాటికిం గాంతు నా
యంతర్వాంఛిత మంచు బల్విసుపుతో నవ్వేడుటల్మాని దు
శ్చింతం బొందు నొకండు ఇంక నొకడున్ సిద్ధించు నందాక నే
కొంత ప్రార్థన మానడెన్నటికి దుఃఖం బంతముం గల్గినన్

103. క॥ ఏది తన కొసగ మంచిదొ
యేదిచ్చిన మేలుగాదొ హితమగు ఫలముల్
మీ దెరిగి యిచ్చు తండ్రికి
కాదనియెడు బిడ్డకు మతి గద క్రైస్తవుడా

104.క॥ ఇష్టార్థ మబ్బు కొరకై
కష్టంబులు తెరలు తెరలుగా గప్పని యే
నష్టములు రాని తమ తమ
నిష్ఠలు దప్పరుగదా మనీషన్ భక్తుల్

105.ఉ॥ సంపదలన్ని యున్నెనరు సంతతి యంతయు నొక్కనాటి శో
ధింపున నాశమై పిదప దేహము రోగముచేత నిండి బా
ధింపగ నోర్చుకొంచు తన ధీరత వీడక యోబు తొల్లి రె
ట్టింపగు భాగ్యమందడె దృఢీకృత భక్తిని క్రైస్తవోత్తమా

106.సీ॥ మాననే వేడుటల్ కానానుస్త్రీ తన్ను
నవమానపరచి మాట్లాడినపుడు
విడిచెనే తన కేక వేయుటల్ నొక చీకు
మనుజాళి గద్దింపు మాటలకును
వదిలెనే తన భక్తి వర ధీరుడగు యోబు
బహు దుఃఖముల పాలు బడిన వేళ
వణికిరె నృప కోప వహ్ని బాధలకు, ష
ద్రకు మేషకును అబె, ద్నగులు తొల్లి

తే॥గీ॥ ముఖ్యమగునట్టి యిష్టార్థములు లభింప
గోరువారెల్ల జనుదెంచు ఘోర విపద
దుఃఖముల కోర్తురే గాని తొలగిపోరు
గాన నీవట్లు మెలగుమీ క్రైస్తవుడా

107.ఆ॥ భక్తి కార్యంబులెడ నీవు ప్రౌఢవైన
బుద్ధిలో మత్సర గుణంబు బొడమనీయకు
జ్ఞానగర్విష్టులగువారి మానసములు
గలపుచుండు పిశాచంబు క్రైస్తవుండా,

108.చ॥ పొడవున నుండగోరు చెడు బుద్ధిని బద్ధుని జేయకున్న ని
న్నడుగున నంటజేయుచు రయంబున దొర్లిపడంగ ద్రోచి పె
క్కిడుమల బెట్టు గావున మహిన్ నిను తగ్గగ జేసి యెప్పుడున్
కడు వినయంబు భూషణముగా ధరియించుము క్రైస్తవొత్తమా

109.క॥ నిను నీవు తగ్గి నడిచిన
ఘనతను బొందెదవు లేక గర్వితమతివై
నిను నీవు హెచ్చుగ్గైకొ
న్నను నీచము హీన మవఘనము వచ్చుసుమీ

110.క॥ నానావిధమగు వాంఛల
తో నిండిన హృదయమునకు తోషణ మిసుమం
తైనను గలుగదు గావున
మానసము దురాశ లుడుగవలె క్రైస్తవుడా

111.ఉ॥ కోరికె లన్నిటిం జిదుము కోరికె మోక్ష సుఖంబు దాని ని
స్సారముచేసి పైకి కొన సాగెడు వేరొక కోర్కె యున్నదే
పారన దెట్టులన్న పర మాత్మ సుఖైక్యత యేసు పాద పం
కేరుహ దర్శన స్పరిశ కేవల మబ్బుటె క్రైస్తవోత్తమా

112.క॥ మోక్షాధిపుడగు దేవుని
సాక్షాద్దర్శనము గోరు సౌఖ్యముకంటెన్
మోక్షా పేక్ష ఘనముగా
దిక్షురసము నిమిడె పిప్పియెడ క్రైస్తవుడా

113.ఉ॥ దేవునికంటె వేరయిన దివ్యసుఖంబును లేదు క్రీస్తులో
జీవముకంటె వేరె యొక క్షేమము నెందును లేదు నిర్మలా
త్మావిలసద్దయా రసము ద్రావుటకంటెను వేరె తృప్తియిం
కేవలనైన లేదు మరి యేమిడు మోక్షము క్రైస్తవోత్తమా

114. క॥ కావున త్రయైకమగు నీ
దేవునిపై యాశ నిలుపు దృఢమతివై ము
ఖ్యావసరమైన కోర్కెయి
దే, వర భక్తులకు సమ్మతియు క్రైస్తవుడా

115. ఉ॥ జన్మము దాల్చు ఖేచర రసాచర వారిచరాది జీవులం
దున్మ నుజోద్భవంబు కడు దొడ్డది తన్నర కోటిలో పున
ర్జన్మము ధీ వినూత్నకృత జన్మము గల్గిన వారిజన్మమే
జన్మముగాక దుర్జనుల జన్మము లేంటికి క్రైస్తవోత్తమా

116. క॥ పునరపి జననము మరణము
పునరపి జననమని కవులు బోధించిరవె
ల్లను వట్టి కల్లమాటలు
మనసొక్కటి మార్పుపొందవలె క్రైస్తవుడా

117. ఆ॥ ఆత్మవలన పునర్జన్మమగుచు మోక్ష
రాజ్యమున చేరవలెనని రాత్రివేళ
యేసు నికొదేముతో చెప్పుటిది నిజంబు
గాని తక్కిన వన్నృతముల్ క్రైస్తవుండా

118. వ॥ అదిగావున క్రైస్తవోత్తమా భవదీయ చిత్తంబున
నీ యుత్తమంబగు పునర్జననం బనుభవగోచరం బైయుం
డుటంజేసి నిరంతర సంతుష్టాంతరంగుండవై సుఖం
బున నుండుమని చెప్పిన తెరంగు క్రైస్తవ నీతి ప్రకా
శంబునందు వివరింపంబడియెను

కII నజరేతువుర విహారా
నిజసుజనా శ్రితమనోజనిత భయదూరా
వృజనాటవీ కుఠారా
విజయామృత ప్రేమపూర విశ్వాధారా

కII భీషణ దోషాంధతమః
పూషా నిజసాధువర్గ పోషా సుదయా
భూషా గుణఘోషా మృదు
భాషా మనుజావతార పరమవిచార

మాII విమలమతిసమీపా, వీతసంసారతాపా,
సుమహిత నరరూపా, శుద్ధవిజ్ఞానదీపా,
అమిత శుభ విచారా, యాత్మరక్షాధికారా,
శమదమగుణధీరా, సత్య వేదాంతసారా

గII ఇది శ్రీయేసునాథ పాదారవింద ధ్యానానంద రస
పాన నిరంతరాభ్యాసమాన మానసోల్లాస భక్తజన
విధేయ పురుషోత్తమ నామధేయ ప్రణీతంబైన క్రైస్తవ
నీతి ప్రకాశంబునందు సర్వంబును ఏకశ్వాసము.

ఆII పదియు నెనిమిది సూరులపైని యయిదు-
పదులు నొక వర్షమందున పద్యరూప
కముగ క్రైస్తవ నీతి ప్రకాశమిది ర
చించబడె ప్రభువు దీని దీవించుగాక !

Xerox